

पुरुष श्यावीय॑ रुशतीमदत्तम् *dem Schwarzen eine Weisse* 117, 8. पयः 62, 9. 4, 3, 9, 6, 72, 4, 8, 82, 18. पाङ्गः 3, 29, 3, 4, 11, 1, 51, 9. रुशदसानः 5, 15. वासः 7, 77, 2. श्रग्मि 6, 1, 3, 6, 1. ऊर्मयः 64, 1. गावः 3. उक्तपाणः 8, 1, 33. वत्स 61, 5. ऊधस् 10, 31, 11. तनु 83, 30, 10, 73, 7.

2. रुशत् s. u. 1. रुष्.

रुशम् 1) m. proparox. N. pr. eines Mannes RV. 8, 3, 18. 4, 2. VILAKH. 3, 9. pl. रुशामाः RV. 5, 30, 12, 15. AV. 20, 127, 1. — 2) f. आ N. pr. Ruçamā wettet mit Indra, wer schneller die Erde (भूमि) umlaufe; Indra umkreist die Erde, Ruçamā das Land Kurukshetra und gewinnt, PANÉAV. Br. 25, 13, 3.

रुषेकु m. N. pr. eines Fürsten BHĀG. P. 9, 23, 30. Andere Bücher lesen रुषद्, उषद्, शषद् u. s. w.

1. रुष्, रुग्, रुशति (किंसायाम्) DHĀTUP. 28, 126. रुशत् und रुषत् = रोषिति (किंसायाम्) DHĀTUP. 17, 42. रुष्यति (रोषे, v. l. किंसायाम्) 26, 120. रुष् erhält keinen Bindevocal Kār. 5 aus SIDDH. K. zu P. 7, 2, 10. अरुषत्: रोषा und रोषिता P. 7, 2, 48. VOP. 8, 79. partic. रुष् und रुषित P. 7, 2, 28. VOP. 26, 113. 1) *unwirsch* —, *missmuthig* —, *widerwärtig sein*, *zürnen*: किन्दन्निव वष्ट्याहुषन्निव (दृष्टन्निव die Ausg., पेषयन् Comm.) बुद्धयात् ĀGY. ČA. 9, 7, 12. सा पश्चन्निषणाति रिफती रुशती AV. 3, 28, 1. पा समा रुशत्येति *das Jahr, das sich übel anlässt*, KAUG. 102. न पा रोषिति न प्रभत् AIT. Br. 4, 10. एषे यस्य च रुष्यामि मुहूर्तं स न भीवति R. 3, 35, 27. 7, 39, 2, 21. इन्द्रेणा रुष्यता 4, 43, 20. रुष्यती 5, 36, 89. अरुष्यनुव्यामाणस्य (क्रुश्यमानस्य die eine, क्रुष्यमाणस्य die andere Ausg. des MBH.) सुकृतं नाम विन्दति। उद्भृतं चात्मनो मषीर्णि रुष्यत्येवापमार्षिष्यते || Spr. 3586. ततो इरुषत् BHĀTT. 17, 40. मा कर्मणा मनसा वापि वाचा भर्तुर्भवेयं रुषती HARI. 7796. मा रुषः MBH. 7, 2654. BHĀTT. 18, 16. 52. रुष्य absol. R. 2, 98, 12. partic. रुष् (Gegens. तुष्ट) *ergrimmt, ausgebracht, erzürnt, zornig* Kār. zu P. 3, 2, 188. HARI. 8121. R. 3, 30, 37. SPR. 622. व्याचिदुष्टः व्याचितुष्टो रुष्टस्तुष्टः तपो तपो 773. 4851. R̄IĀ-TAR. 6, 342. BHĀG. P. 4, 28, 19. 9, 10, 21. 10, 31, 12. MĀRK. P. 91, 27. PANÉAV. 2, 8, 22. PANÉAV. 223, 9. KULL. zu M. 9, 313. BHĀTT. 8, 113. 9, 20. पुत्रस्य मातापितैरा यस्य रुष्यनुभाविति *zürnend auf* MBH. 13, 5457. राजा विष्णु रुषः: KULL. zu M. 8, 193. मनो इतिरुष्म् BHĀG. P. 4, 19, 34. रुषित = रुष् Kār. zu P. 3, 2, 188. M. 9, 88. MBH. 8, 2178. 7297. HARI. 250. 4308. 7047. 8009. R. 2, 97, 17. R. GOR. 4, 57, 6. 2, 20, 3. 36, 22. 3, 33, 42. 71, 7. 4, 32, 22. BHĀG. P. 10, 41, 34. BHĀTT. 5, 56. 9, 20. एवं स रुषितस्तेन (संरुष् ed. Bomb.) MBH. 7, 6993. VARĀH. Br. 8, 21, 24. मालूगुस्तं प्रति न नो रोषेणा रुषितं (beide Ausgg. falschlich द्रुष्) मनः R̄IĀ-TAR. 3, 382. — 2) *Etwas übel aufnehmen*: सो अस्य कार्यं विधतो न रोषिति RV. 8, 88, 4. — 3) *missfallen, zum Ueberdruss sein*: न दानो अस्य रोषिति *der Schmaus ist ihm nicht zuwider* RV. 8, 4, 8. इत्यस्तु रुशते यामे तन्द्रुषिमपौक्षमि AV. 14, 1, 38. पाशाः *missfällig (den Menschen)* 4, 16, 6. अपीजित्कृष्णा रुशती पुनानो या लोक्हनी तं ते श्रूपा जृद्वामि *die widerliche schwarze* 12, 3, 54. रुषती (वाच्) *missliebig, verletzend* MBH. 5, 2744. v. l. für उषती SPR. 1584. 4380. 4698. रुशती 1584, v. l. H. 273. BHĀG. P. 6, 10, 28. जिह्वा *eine verletzende Zunge* 4, 4, 17. आपः *missliebig, gefährlich* 9, 9, 24. — रुषित TAK. 3, 1, 27 fehlerhaft für द्रुषित.

— caus. रोषियति (रोषे) DHĀTUP. 32, 131. Jmd *unmuthig machen, er-*

zürnen, aufbringen: रोषयन्निव माम् R. 5, 36, 86. रोषये लौ न भीषये 6, 13, 28.

रोषित MBH. 1, 5885. 7, 3983. 8, 3191. HARI. 11260. R. GOR. 4, 59, 6. 2, 20, 2 (23, 2 SCHL.). 4, 5, 16. RAGH. 9, 54. 11, 71. ČI. 9, 18. किं रोषित-स्तातो रुक्षर्था लया भयि KATHĀS. 14, 50. DAÇAK. 71, 8. PANÉAV. 163, 4.

— अभि, partic. °रुषित ergrimmt, ausgebracht MBH. 8, 1747.

— आ, caus. partic. °रोषित dass.: सिंक्षः HARI. 3936.

— संप्र, partic. °रुष् dass. MBH. 12, 4868.

— वि *heftig zürnen auf* (gen.): अकार्णार्थेन विरुद्ध्यमाणा (विक्रुं ° die neuere Ausg.) प्रेष्याजनस्य HARI. 7043. विरुष् *heftig zürnend, sehr ausgebracht* KAURAP. 40.

— सम्, partic. °रुषित ergrimmt, ausgebracht: तेन MBH. 7, 6993 nach der Lesart der ed. Bomb. — caus. Jnd *erzürnen, in Zorn versetzen*: संरोष्यमाणा SPR. 4509. — संरोषयेत् SUÇA. 2, 334, 12 und संरोषित 13 gehört zu द्रुष्.

2. रुष् (= 1. रुष्) f. (nom. रुष्) SIDDH. K. 247, b, 15. Ingrimm, Zorn, Wuth AK. 1, 1, 2, 26. H. 299. विमुच्य मानिनि रुषम् SPR. 1963. रुषा MBH. 1, 575. 3, 2399. R. 4, 5, 29. VIKR. 80. RAGH. 5, 21. SPR. 2237. 3736. KATHĀS. 12, 95. 43, 107. 45, 238. R̄IĀ-TAR. 1, 319. 6, 253. SĀH. D. 103. BHĀG. P. 1, 18, 30. 3, 1, 11. 4, 1, 65. 4, 26. 18, 1. MĀRK. P. 18, 36. VOP. 5, 18. रुषोक्ती AK. 3, 5, 18. अतिरुषा MBH. 4, 459. रुषां फलम् SPR. 901. R̄IĀ-TAR. 3, 284. भरुषो: RAGH. 9, 49. इर्ष्यारुषाम् KATHĀS. 21, 9. am Ende eines adj. comp.: प्रक्षेष्वनिर्बन्धरुषो हि सतः RAGH. 16, 80. देव्य उत्तिरुषः 19, 20. सरुषि नृपे SPR. 3196. — Vgl. श्र०, अति०, अप०.

रुषङ्गु m. N. pr. eines Brahmanen MBH. 9, 2270. fgg. — Vgl. रुषन्.

रुषन् m. N. pr. eines Fürsten VP. 420. — Vgl. रुषन्.

रुषा f. = 2. रुष् H. 299.

रुष् 1) partic. adj. s. u. 1. रुष् 1). — 2) m. N. pr. eines Muni Verz. d. Oxf. H. 53, b, 34.

रुषिता gaṇa मध्यादि zu P. 4, 2, 86. Davon adj. °मत् ebend.

रुष्या gaṇa मध्यादि zu P. 4, 2, 86. Davon adj. °मत् ebend.

1. रुक्, रौकृति (बीजान्मनि प्रादुर्भावे च) DHĀTUP. 20, 29. रुक्षात्, रुक्षित्यः अरुषत् und अरुक्षत् (ved. und episch P. 3, 1, 59), रुक्ष्यम्, आरुक्ष्यास् (MBH. 3, 12776), अध्यारुक्षेम्किं (MBH. 9, 277), आरुक्षत्वं (HARI. 6306), रुक्षाणा; रोक्षिति und रोठा Kār. 6 aus SIDDH. K. zu P. 7, 2, 10. अरोक्षित्ये MBH. 13, 539; द्रुष्, रोक्षुम्, रोक्षित्म् ep., रोक्षित्ये ved. P. 3, 4, 10. द्रुष्: med. aus metrischen Rücksichten. 1) *ersteigen, erklimmen*: व्यामिक रोक्षिति RV. 8, 41, 8. 61, 4. 4, 110, 6. दिवो रोक्षास्यरुक्ष्यत्यिव्याः 6, 71, 5. रुक्षो रुक्षात् रोक्षितः AV. 13, 3, 26. VS. 12, 108. AIT. Br. 1, 5. यूपम् ĀGY. Br. 5, 1, 5, 2. वृत्तम् 9, 3, 2, 6. ĀGY. ČA. 11, 3, 7. द्रुष्परिच्छर्दः so v. a. *aufgeladen* BHĀG. P. 10, 11, 29. *erklimmen* so v. a. *erreichen*: कामम् ĀGY. Br. 2, 1, 2, 7. मनो रुक्षाणा; *etwa ihren Willen erreichend* RV. 1, 32, 8. — 2) (in die Höhe) *wachsen*: वया इव रुक्षः सुम् विसुरुः RV. 6, 7, 6. 10, 16, 13. यथा बीजमुखरायं रोक्षिति AV. 10, 6, 33. 8, 7, 17. त्रिभिः काण्डेष्वीन्वर्षगानरुक्षत 12, 3, 42. ĀGY. Br. 14, 6, 9, 33. यथा सस्यानि रोक्षिति प्रकीर्णाणि महीतले MBH. 13, 3149. किंवा हि रोक्षिति तरुः SPR. 923. 3808. ततः सस्यानि नारुक्षन् MBH. 1, 6623. रोक्षते — वर्ण परशुना कृतम् SPR. 2647. रोक्षते सप्तम् VARĀH. Br. 8, 54, 95. न वापि सर्वबीजानि सम्प्रयोक्षते MBH. 3, 12855. 5, 386. पथोपरे बीजमुखं न रोक्षते 13,